

Humor bij de jeugdnatuurclub

Het is iedere keer weer een feestje om kinderen de natuur te laten beleven.

Maar kinderen verrassen mij ook regelmatig. Bij het verhaal van Gijs Remmelts “Hoe een Dino een fossiel werd” kwamen ook Nummulieten aan bod. Gijs legde uit dat er steeds een kamertje aan werd gebouwd. Een jongen, die in zijn omgeving vast werd geconfronteerd met allerlei verbouwingen, fluisterde: “Dan waren het vast allemaal vrouwtjes, want die houden wel van steeds iets nieuws”.

Braakballen uitpluizen zit over het algemeen niet in de woordenschat van het gemiddelde kind. Een meisje meldde me dan ook bij het afscheid nemen: “Ik vond het braakbollen pellen een leuk werkje”.

Soms komt informatie helemaal verkeerd over. Bij een duinexcursie werden de stuifzwammen ontdekt. De boswachter vertelde over het nut van paddenstoelen die het afval in de natuur opruimden. De groep ging verder, maar één jongetje bleef achter. Hij haalde een snoeppapiertje uit zijn zak, streek het glad en legde het heel behoedzaam naast de Ruitjesbovist. Op mijn vraag waarom hij dat deed, keek hij me trouwhartig aan en zei: “Ik help de paddenstoel aan eten”. Even kreeg ik visioenen van een jeugdnatuurclub die papierbakken leegde in duin en bos, in de heilige overtuiging dat ze 'n bijdrage leverde aan een goed milieu. In de achterhoede heb ik de informatie maar even dunnetjes opnieuw gedaan.

Bij de paddenexcursie o.l.v. Jan Jacobs ervoer ik een hemelsbreed verschil tussen mijn kijken en dat

van hedendaagse kinderen. Door de droogte liet slechts een enkele pad zich zien. Gelukkig werd er wel langs de kant van de weg een salamandertje gevonden. Onmiddellijk werd het zwart van de nacht veranderd in blauw door de scherpjes van mobiele telefoontjes, waar driftig mee gefotografeerd werd. Je kijkt niet meer met je eigen ogen, maar met hulp van de moderne techniek.

Een grappige ervaring beleefden Annette de Willigen met Jens en Inge. Na de geslaagde slootjesexcursie o.l.v. Wim Kuijper, liepen ze naar de auto. Een mollenvanger kwam hen op de fiets tegemoet, stapte af en stopte de verbouwereerde excursiegangers ieder een dode mol in de handen met de woorden: “Vroeger kreeg je nog een dubbeltje voor het velletje, maar tegenwoordig is het niks meer waard.

Bij het voederplankjes maken is het altijd grappig te ervaren dat sommige kinderen nog nooit iets met hout gedaan hebben. Bij het aanmelden is er altijd wel een ouder die verschrikt reageert met: “Moeten ze echt een heuse hamer meenemen?” Ja, met een nephamer krijg je geen spijker in de plank.

In 2007 hebben 127 kinderen meegedaan met de 8 natuuractiviteiten.

Met dank aan Bram, René, Gijs, Mariska, Arie, Wim, Jan, Rob en Dennis.

Nel Nooijen

foto's: Paddenexcursie en voederplankjes maken, Mariska de Graaff